

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Сучасні підходи до організації освітнього процесу відводять особливу роль технологіям, що ґрунтуються на активній взаємодії між усіма його учасниками. Вони сприяють розвитку критичного мислення, підвищенню зацікавленості здобувачів освіти та формуванню готовності до життя в умовах відкритого інформаційного суспільства. У педагогічній науці ці технології розглядають як систему методів і прийомів, що забезпечують активну співпрацю між викладачем і студентами, а також між самими студентами.

Такі методики становлять основу сучасної педагогічної парадигми, адже означають перехід від традиційної авторитарної моделі навчання до студентоцентричного, діалогічного та конструктивістського підходу. Їх сутність полягає не стільки у використанні технічних засобів (інтерактивних дощок, комп'ютерів, VR- чи AR-технологій), скільки в організації процесу навчання на засадах активної взаємодії у трьох напрямках: «викладач – студент», «студент – студент» і «студент – навчальний матеріал». Теоретичну основу цього підходу становлять ідеї соціального конструктивізму, згідно з якими знання не передаються у готовому вигляді, а формуються самим індивідом у процесі спільної діяльності та обміну досвідом. У практиці це зумовлює зміну ролей: викладач перестає бути єдиним джерелом інформації й виступає фасилітатором навчання, а студент переходить із позиції пасивного слухача в активного учасника, дослідника та співавтора освітнього процесу.

Реалізація таких підходів у навчанні передбачає використання різноманітних моделей і методик – від гейміфікації та систем миттєвого зворотного зв'язку (Kahoot!, Mentimeter) до впровадження змішаного навчання (Blended Learning) та «перевернутого класу» (Flipped Classroom),

коли опанування теоретичного матеріалу відбувається самостійно, а час у класі присвячується практичним завданням. Інструменти для спільної роботи (Miro, Google Workspace, Padlet) полегшують командну діяльність, тоді як симулятори та віртуальні лабораторії забезпечують безпечне середовище для відпрацювання практичних навичок. Застосування таких технологій сприяє розвитку критичного мислення, комунікації, креативності та колаборації – ключових компетентностей XXI століття. Водночас результативність їх використання залежить від професійної майстерності викладача, його здатності методично виважено інтегрувати цифрові інструменти в освітній процес і уникати формального використання технологій [1, с. 833].

Основу цих підходів становлять принципи співпраці, діалогу, партнерства, рефлексії та інтеграції знань. Головною метою є створення умов для формування особистісно значущого досвіду, розвитку критичного мислення й комунікативних умінь. Така модель навчання дає змогу перейти від репродуктивного засвоєння матеріалу до конструктивістського підходу, коли здобувач освіти не просто сприймає знання, а активно їх відкриває, аналізує, інтерпретує та співвідносить із власним досвідом. Саме це створює найсприятливіші умови для розвитку дискурсивної компетентності, адже навчання моделює реальні ситуації міжкультурної комунікації [1, с. 838].

У процесі вивчення іноземної мови такі технології мають особливе значення через специфіку предмета. Мова є не лише системою знань, а передусім навичкою, що потребує практики та постійного занурення в мовне середовище. Основною метою навчання є формування іншомовної комунікативної компетентності, і саме інтерактивні підходи забезпечують ефективне досягнення цього результату [2].

По-перше, вони дають змогу створити автентичне мовне середовище навіть у межах навчальної аудиторії. Завдяки роботі з подкастами, відеоматеріалами, новинами чи блогами носіїв мови, студенти стикаються з реальною мовою в її природному соціокультурному контексті, що є необхідним для розвитку навичок аудіювання та читання.

По-друге, цифрові інструменти значно розширюють можливості для розвитку говоріння та письма. Мовні симулятори, платформи з розпізнаванням мовлення та відеочати (Tandem, HelloTalk) допомагають подолати мовний бар'єр, а колаборативні сервіси, зокрема Google Docs чи Padlet, сприяють створенню текстів у спільному форматі, дозволяючи учасникам обмінюватися думками в режимі реального часу [2].

По-третє, значну роль відіграє гейміфікація навчання (Kahoot!, Quizlet, Duolingo), адже ігрові елементи підвищують мотивацію, підтримують інтерес до рутинних завдань і зменшують страх помилитися. Нарешті, сучасні платформи дають можливість реалізувати індивідуальний підхід, коли кожен студент працює у власному темпі, відпрацьовуючи саме ті аспекти, які потребують додаткової уваги.

Отже, використання таких технологій у навчанні іноземних мов трансформує процес засвоєння матеріалу: від простого ознайомлення з мовними структурами – до практичного володіння мовою в умовах, максимально наближених до реального спілкування [2].

Література

1. Глушко Т. В. Розвиток англomовних читацьких умінь здобувачів вищої освіти мовних спеціальностей в аспекті когнітивно-комунікативного підходу // *Вісник науки та освіти*. – 2024. – № 5(23). – С. 833–842.
2. Frumkina A. Theoretical and Empirical Models of Organizational Learning Processes in Knowledge Management // *Economics. Ecology. Socium*. – 2023. – Vol. 7, No. 3. – P. 49–64. – DOI: <https://doi.org/10.31520/2616-7107/2023.7.3-5>.

Лавренко Єлизавета

Науковий керівник : Тенькова Зоя Юріївна

**Відокремлений структурний підрозділ Полтавського фахового
коледжу нафти і газу Національного університету «Полтавська
політехніка імені Юрія Кондратюка»**